

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/402/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215213751
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2215213751.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltéšom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Z. K., B.. XX. XX. XXXX, X. I. H. XXXX/XX, XXX XX J. U., o zaplatenie 1.912,02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá v celom rozsahu.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.júla 2015 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu sumy vo výške 2297,03 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB zo 16.septembra 2011 poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške úverového rámca 900 eur s ročným úrokom 22,80%, pričom žalovaný mal uhrádzať mesačné splátky vo výške 30 eur. Dlžný zostatok je celkový zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 2297,03 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania počnúc od 16.júna 2015.
2. Neskôr žalobu čiastočne zobral späť, a to v časti o zaplatenie 385,01 eur s príslušenstvom. Na súd konanie v tejto časti zastavil uznesením č. k. 14C/402/2015-98 z 19.09.2018.
3. Súdny poplatok žalobca zaplatil 19.februára 2016 v sume 137,50 eur (čl. 29).
4. Súd žalobu aj s prílohami a spolu s procesnými poučeniami doručil žalovanému do vlastných rúk (dňa 10.júna 2016, čl. 44) s výzvou, aby sa k podanej žalobe vyjadril. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.
5. Žalobca sa nezúčastnil pojednávania, svoju neprítomnosť žalobca ospravedlnil a súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Súd nezistil žiadny dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, preto s odkazom na ustanovenie § 180 C. s. p. realizoval pojednávanie v jeho neprítomnosti.
6. Pričom súd rešpektujúc aj ustanovenie § 295 CSP vykonal dokazovanie listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu, najmä konštatovaním žalobného návrhu, žiadosťou o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXX zo 16.septembra 2011, výpisom pôžičkovej karty (čl. 8 - 13), stanoviskom žalobcu z 22.februára 2016 (čl. 37 - 38) a zo 17.júna 2016 (čl. 45 - 46), vyhlásením okamžitej splatnosti úveru z 2.augusta 2012 (čl. 39), obchodnými podmienkami (čl. 41 - 42 a 47), cenníkom VÚB od 1.decembra 2009 (čl. 50 - 51), stanoviskom žalobcu z 27.07.2020 (čl. 125), pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:
7. Dňa 16.septembra 2011 žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro. V uvedenej žiadosti vyplnil v časti I. svoje osobné údaje a v časti II. údaje o zamestnaní, priemerný čistý príjem za posledných 6 mesiacov 980 eur, podnikatelia základ dane za minulý rok -

bez údajov, zamestnávateľ - podnikateľ, IČO: 44822294. V časti III. je uvedený údaj o predschválenom úverovom rámci 900 eur, štandardná mesačná splátka 30 eur a úroková sadzba 22,8% p.a./1,9% p.m., RPMN uvedené nie je. V časti V. žiadosti pod bodom 21. sa uvádza: „Prijať a schváliť žiadosť zo strany banky sa táto žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH. Účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích (odkladných) podmienok, ktorými sú vydanie Potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi. Obchodné podmienky, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy.

8. Z výpisov pôžičkovej karty (čl. 8 - 13) je zrejmé, že za obdobie od 19.októbra 2011 do 9.marcha 2012 zaplatil na splátkach celkom sumu vo výške 230 eur. Za obdobie od 23.septembra 2011 do 23.februára 2012 žalovaný čerpal touto kartou celkom sumu vo výške 970 eur. Počnúc od tohto dátumu sú žalovanému účtované na strane výdavkov už len poplatok za výber z bankomatu, poplatky za správu kartového účtu, štandardné úroky, poplatky za úverové rizikové poistenie typu A, poplatky za spracovanie poštovej poukážky, náklady vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti (od 25.apríla 2012), sankčné úroky, poplatok za postúpenie pohľadávky na vymáhanie (18.decembra 2012).

9. Dňa 2.augusta 2012 došlo k zosplatneniu úveru a žalovaný bol žalobcom vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1086,37 eur, a to do 10 dní od doručenia výzvy. Pričom nevyplýva z nej pre ktorú omeškanú splátku, samotné omeškanie najstaršej splatnej splátky, tiež nevyplýva z uvedenej sumy koľko je z toho na istinu úveru, koľko na úroku a na poplatkoch a nie je ani pripojené doručenie zosplatnenia žalovanému. Žalobca pripojil neprevzatú doručenkú, čo však nepreukazuje jeho doručenie.

10. Z výpovede žalovaného je zrejmé, že si kúpil televízor, následne mu poslali zmluvu na pôžičkovú kartu, ktorú si aktivoval, pretože potreboval v tom čase peniaze. Spočiatku riadne splácal, potom mal prácu v zahraničí, preto požiadal svoju matku, ktorá to mala splácať, tá však nesplácala, vie že ju mal kontrolovať, ale spoľieval sa na ňu, mal aj iné exekúcie, prišiel o rodinný dom. Snaží sa platiť čo môže. Z opatrnosti vniesol námietku premlčania, podľa neho to už bolo veľmi dávno a necíti sa byť dlžným. S cenníkom ani s obchodnými podmienkami nebol oboznámený pred podpísaním zmluvy.

11. Vo veci už bol vydaný rozsudok dňa 19.09.2018 (čl. 98), ten však odvolací súd zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, najmä z dôvodu, že v čase vyhlásenia rozsudku bolo síce ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinné a súd bol povinný toto ustanovenie aplikovať, avšak nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018 bola vyhlásená nesúladosť tohto ustanovenia s Ústavou Slovenskej republiky. Preto bola sporová vec vrátená na ďalšie konanie.

12. Je potrebné uviesť, že povinnosťou strán sporu v občianskom súdnom konaní je uviesť relevantné skutkové tvrdenia tak, aby bolo možné preskúmať dôvodnosť uplatneného nároku. Pre úspech v konaní je potom potrebné skutkové tvrdenia preukázať príslušnými dôkazmi. Súdu neprislúcha „vyčítavať“ skutkové tvrdenia z listinných dôkazov a nahrádzať tak povinnosť strán sporu. Súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu, uvedených v žalobe a jej doplnení.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Súd vyhodnotil právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou ako spotrebiteľský, na ktorý je potrebný aplikovať najmä ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými (od 1.januára 2011 do 31.decembra 2014, ďalej len „Občiansky zákonník“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ

možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 9 ods. 1, 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platnom v čase uzavretia zmluvy (od 1.januára 2011 do 31.augusta 2014, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) až d) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>;

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>;

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Žalobca predložil súdu žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, ktorou žalovaný žiadal úver vo výške 900 eur dňa 16.09.2011. Z textácie žiadosti uvedenej pod bodom 21. je zrejmé, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH. Za VÚB a.s. podpísal v Poprade 16.09.11 CFH na základe plnomocenstva. Avšak účinnosť zmluvy bola viazaná na splnenie odkladných podmienok, ktorými sú vydanie Potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi. Uvedené však žalobca súdu ani na výzvu nepredložil. Preto súd zastáva názor, že k písomnému uzavretiu zmluvy nedošlo. Navyše v ďalšej vete je uvedené, že Obchodné podmienky, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy. Žalobca v ostatnom svojom vyjadrení uviedol, že žiadosť bola v celosti akceptovaná a preto pravdepodobne nebol vydaný potvrdzujúci list. Avšak takýto predložený dokument nemá zákonom dané náležitosti, napríklad údaj o RPMN, resp. predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V oboch prípadoch je sankciou podľa ust. § 11 ods. 1 bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

20. Vyplýva z toho, že žalobca by mal právo na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru a nemá právo žiadať úroky z úveru, prípadne iné naúčtované sankcie. Na ostatnom pojednávaní tiež žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd teda posudzoval aj túto skutočnosť.

21. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

22. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

24. Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

25. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam.

26. Žalobca vo svojich vyjadreniach neuviedol, ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním pôžičky, v predloženej žiadosti, o ktorej tvrdil, že je to spotrebiteľská zmluva, ani nemali dohodnuté ku ktorému dňu by mali byť splátky splatné. Resp. v žiadosti v článku V. bod 1 je uvedené, že deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky je 45.deň od 1.dňa predchádzajúceho mesiaca a bude uvedený vo výpise. V kumulatívnom výpise z 10.06.2015 je uvedená splatnosť k 15.dňu daného mesiaca. Navyše žalobca ani nepreukázal, že došlo k platnému zosplatneniu úveru, nakoľko opäť v predložených dokumentoch ani nemali dohodnuté podmienky zosplatnenia. Naposledy žalovaný kartou čerpal dňa 23.02.2012 sumu vo výške 10 eur. Navyše podľa tvrdenia právneho predchodcu žalobcu došlo k zosplatneniu úveru ku dňu 2.augusta 2012. Na takéto zosplatnenie však súd nemôže prihliadnuť, nakoľko nebolo v súlade s hmotným právom, teda zosplatnenie nebolo so žalovaným dohodnuté, a nepreukázal žalobca ani výzvu na plnenie pred samotným zosplatnením.

27. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (účinného od 01.03.2012 do 30.09.2013, teda v čase údajného zosplatnenia), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301.html>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Na daný vzťah sa majú použiť zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka, lebo ide o vzťah spotrebiteľský, podliehajúci právnej ochrane podľa zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka a to aj z dôvodu, že je to pre spotrebiteľa úprava priaznivejšia.

30. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy (konkrétne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej jedným zo zmluvných strán je spotrebiteľ), premlčuje sa nárok na peňažné plnenie (z uvedeného zmluvného vzťahu) v trojročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je preto potrebné považovať za „všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ“. Citované ustanovenie preto ukladá orgánu aplikujúcemu právo použiť v prospech spotrebiteľa všetky ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu priaznivejšie. Preto súd pri skúmaní otázky premlčania aplikoval občianskoprávnu úpravu ohľadom dĺžky premlčacej doby, ktorá je priaznivejšia pre žalovaného ako spotrebiteľa. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej právnej úpravy.

31. Vychádzajúc z vyššie uvedeného premlčacia doba začala plynúť nasledujúcim dňom od čerpania finančných prostriedkov platobnou kartou. Naposledy žalovaný čerpal kartou 23.02.2012, teda počnúc od 24.02.2012 začala plynúť premlčacia doba a uplynula 24.februára 2015 (posledný deň premlčacej lehoty). Samozrejme u skôr čerpaných finančných prostriedkov, aj skôr uplynula premlčacia doba. V každom prípade dňom 30.júla 2015, kedy bola podaná žaloba, je uplatňovaná pohľadávka už premlčaná. Nakoľko žalobca podal žalobu zjavne po premlčacej lehote, súd nemohol vyhovieť jeho žalobe, a žalobu v celom rozsahu zamietol.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, nakoľko mu však v konaní žiadne trovy nevznikli, ani si žiadne neuplatnil, súd mu ani náhradu trov konania nepriznal. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom, t.j. o nároku na náhradu trov konania, ako aj o výške trov konania jedným rozhodnutím. V prejednávanej veci by bolo nehospodárne rozhodnúť najprv spôsobom, že sa žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania a následne uznesením rozhodnúť, že žalovaný má právo na náhradu trov konania vo výške 0 eur. Takýto postup by bol v rozpore z vyššie citovaným článkom základných

princípov a nebolo ani v úmysle zákonodarcu takéto predlžovanie rozhodovania o trovách konania v obdobných prípadoch.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).